

Vestitorul numelui lui Iehovă

"Străjerule, cât mai este din noapte?"
Isaia 21.11

Anul V. -- August 1936. -- No. 8

Conținutul:

Loialitate și Credincioșie Partea I-a continuare	115
Ziua Domnului Partea I-a	121
Ziua Domnului Partea II-a	128

Apare odată pe lună
Editori:

**SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.**
Soc. Anonimă de Editură
Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehovă-
că eu sunt
Dumnezeu.
Isaia 43:12

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

REVISTA editată de

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE M. D. I.

SOC. ANONIMA

Strada Crișana No. 33

București 2

(Traducerea acestei reviste, apare în mai multe limbi).

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. -- *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Sfânta Scriptură învață clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că este Creatorul cerului și al pământului și Dătătorul de viață al creațiilor sale. Că logosul a fost începutul creației sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor, că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde la pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; c'a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l'a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l'a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizației lui Iehova că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor acelor care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și fundează acum împărăția lui Dumnezeu pe pământ

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Cristos a început

să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizației lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restatorniciți și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa.

ACEASTĂ REVISTĂ este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt relatate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire martorilor lui Iehova. Ea pregătește pentru cetitorii săi un studiu sistematic al Bibliei și oferă și altă literatură pentru încurajarea acestor studii. Ea publică între altele articole potrivite pentru instuirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova Dumnezeu, în scopul de a prezenta pe Regele este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuali.

Adrese pentru comandă:

România: . . . . . Str. Crișana 33, București 2
Cehoslovacia: . . . . . Tylova ul. 16, Praha-Smichov
Iugoslavia: . . . . . Visegradska ul. 15, Belgrad
Franța: . . . . . 129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia: . . . . . 66, rue de d'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite: . . . . . 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada: . . . . . 38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.
Australia: . . . . . 7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.

Va rugăm să vă adresați totdeauna la
Societate.

Prețul abonamentului anual:

România: . . . . . Lei 120.—
Pentru străinătate: . . . . . Lei 150.—
Cehoslovacia: . . . . . Coroane 34.—
Franța: . . . . . Franci francezi 20.—
Belgia: . . . . . Franci belgieni 24.—
Statele-Unite: . . . . . Dol. 1.5

LOIALITATE ȘI CREDINCIOȘIE

PARTEA I-a. (Continuare).

„Fiule, păzește sfaturile tatălui tău, și nu lepăda învățătura mamei tale: leagă-le necurmat la inimă, atârnă-te de gât. Căci sfatul este o candelă, învățătura este o lumină, iar îndemnul și mustrarea sunt calea vieții”. — Proverbe 6: 20, 21, 23.

care Domnul a făcut-o să fie publicată spre folosul poporului său, și în locul ei pune învățăturile și interpretările sale proprii, atunci prin aceasta el leapădă fără îndoială învățătura mamei sale. Dacă prin aceasta este făcut atent la calea sa greșită, atunci aceasta formează în sine o mustrare de la Domnul și da acestui om ocazie să se întoarcă pe calea cea dreaptă. Că „revista” are datoria de a atrage atențiunea acestor lucruri, reiese cu siguranță din cuvintele Domnului. Dacă cineva recuză că s-a depărtat de învățătura mamei sale și este mustrat de Domnul, atunci este privilegiul unui astfel de rătăcit să asculte de mustrare și să se întoarcă. Ar putea să primească binecuvântările vieții veșnice dacă ar neglija sau n'ar voi să facă așa? Răspunsul se găsește în Scriptură, deoarece acolo este spus: „Pentru că au urât știința, și n'au ales frica Domnului, pentru că n'au iubit sfaturile mele, și au nescotit toate mustrările mele. De aceea se vor hrăni cu roada umbrelor lor, și se vor sătura cu sfaturile lor. Căci împotrivirea prostilor îi ucide, și liniștea nebunilor îi pierde”. (Proverbe 1:29--32). Dacă asculta mustrarea și se întoarce la ce este drept, Domnul îi zice: „Dar cei ce n'ascultă va locui fără grijă, va trăi liniștit și fără să se teamă de vreun rău”. — Proverbe 1:33.

¹⁹ Dacă cuiva i s'a acordat favoarea de a fi luat în organizațiunea lui Dumnezeu de pe pământ, însă ține să urmeze ideile sale proprii, și stăruiește în disprețuirea învățăturii mamei sale și se împotrivesc organizațiunii Domnului, prin aceasta devine un făcător de rele sau al nelegiuirii. Un făcător de rele nu înseamnă numai un răufăcător care săvârșește crime scârboase împotriva altora, ci aici arată pe un făcător de fapte nelegiuite care săvârșește lucruri cari sunt împotriva legii lui Dumnezeu. Candidații la împărăție sunt în primejdie să cadă în cursa nelegiuirii. Dela ei se cere ascultare față de legea lui Dumnezeu, după cum zice Isus: „Nu orișicine-Mi zice: 'Doamne, Doamne!' va intra în Împărăția cerurilor, ci ceelce face voia Tatălui Meu care este în ceruri”. După aceea Domnul arată că atunci când vine la templu ea să fie judecată, mulți cugetă că trebuie să primească dela el binecuvântări veșnice și să intre în împărăție deși au urmat calea lor egoistă: „Mulți îni vor zice în ziua aceea: 'Doamne, Doamne! N'am

protocit noi în Numele Tău? N'am scos noi draci în Numele Tău? Și n'am făcut noi multe minuni în Numele Tău? Atunci le voi spune curat: 'Nierodată nu v'am cunoscut; depărtați-va dela Mine, voi toți cari lucrați fărădelege.'” (Matei 7:22,23). Ingerilor Domnului cari servese în templu le este poruncit sa scoată afară pe toți nelegiuții aceștia. „Fiul omului va trimite pe ingerii Săi, și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile, cari sunt pricină de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărădelegea, și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrișnirea dinților”. — Matei 13:41,42.

²⁰ Cine se află într'un legământ cu Dumnezeu și iubește pe Dumnezeu, nu va găsi nicio scuză să se supere și să se scandalizeze și să devie un potrivnic al organizațiunii lui Dumnezeu. Dacă inima lui este dreaptă nimic nu-l poate scoate din serviciul Domnului. El poate cugeta că a fost tratat nedrept de alții din organizațiunea lui Dumnezeu; el poate fi adânc jignit din pricina aceasta, dacă iubește însă pe Dumnezeu și legea lui Dumnezeu va ajunge la concluzia că această probă i s'a întâmplat spre binele lui și îi va sluji spre bine dacă va sta neclintit pentru Domnul și va stărui în serviciul său, și dacă iubește pe Dumnezeu va și face lucrul acesta. „Multă pace au ceice iubesc Legea Ia, și n'au nici un prilej de poticnire”. — Psalm 119:165.

²¹ Cineva poate fi părăsit sau chiar prigonit de părinții săi pământești, de frații și surorile lui și de fiecare pe care l-a socotit prieten. Însă aceasta n'ar fi o scuză să se supere pe Domnul și pe organizația lui. Dacă cineva urmează, marea poruncă de a iubi pe Dumnezeu, nimic nu-i poate sta în cale de a servi pe Dumnezeu și nimic nu-l va putea face să se retragă dela serviciul din organizațiunea Domnului. „Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mamă-sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu”. — Luca 14:26.

²² Bazat pe porunca lui Dumnezeu către poporul său de legământ sunt adresate următoarele cuvinte fiilor lui Dumnezeu cari trăiesc acum pe pământ: „Păziți-vă de idoli”. (1 Ioan 5:21). „De aceea, prea iubiților mei, fugiți de închinarea la

idoli". (1 Corinteni 10:14). „Impotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimi". (1 Samuel 15:25). Cei cari au încheiat un legământ cu Dumnezeu, și îl iubesc și vor primi aprobarea sa definitivă, nu vor permite niciunui lucru să se puna între ei și devotamentul lor neîmpărțit, ascultarea lor deplină față de Domnul și serviciul lor din toata inima pentru el în organizațiunea sa. Cetățenia lor este în cer. (Filipeni 3:20). Domnul Isus este Regele lor și el și-a început domnia sa. Cei credincioși trebuie să fie supuși cu totul lui Dumnezeu și împărăției sale, și ei vor refuza să facă concesii dușmanului. Întocmai ca apostolul credincios care și-a primit coroana vieții, zice fiecare din ramășița credincioasă : „Sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngeri, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă faptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru". (Romani 8:38,39). În inima fiecăruia dintre ei este scrisa legea lui Dumnezeu, și prin mila sa ei vor asculta de aceasta lege.

Credincioșie.

²³ Iehova dăduse lui Lucifer o pozițiune importantă în organizațiunea sa. Lucifer s'a înfumurat mult din pricina importanței sale încât a dorit cece a aparținut exclusiv lui Iehova și la cece Lucifer n'a avut niciun drept. Deși el a fost dela început perfect și cu totul capabil să urmeze legea lui Dumnezeu, în loc să facă aceasta a devenit mândru și s'a întors la nelegiuire și răutate. (Ezechiel 28:15). Pentru a-și ajunge dorința egoistă a inventat prima minciuna și a pus-o în circulație așa a devenit el tatal minciunilor, și sfârșitul lui va fi nimicirea. Dumnezeu a lăsat pe Diavol în viața de sute de ani și i-a permis să practice nelegiuirile sale până când va sosi timpul rânduit al lui Dumnezeu să-și justifice cuvântul și numele ; și aceasta a dat altor creaturi ocazie sau sa arate de bună voie ascultarea lor față de legea lui Iehova sau să urmeze un curs nelegiuit, sau sa fie credincioase sau necredincioase ; și astfel va fi fiecare răspunzător pentru soarta sa.

²⁴ Dumnezeu a condus pe urmașii lui Iacob afară din Egipt, puterea lumească asupra careia Diavolul a avut și a exercitat stăpânirea, și a poruncit lui Moise să-i conducă prin pustie spre țara făgăduinței. Când au ajuns în țara Moabului, Moise a adunat pe Izraeliți și le-a vorbit sub conducerea lui Iehova : „Să știi dar ca Domnul, Dumnezeuul tău, este singurul Dumnezeu, El este un Dumnezeu credincios și își ține legământul și îndurarea până la al mîilea neam de oameni față de cei ce-l iubesc și păzesc poruncile Lui. Dar răsplătește îndată pe cei ce-l urăsc, și-i pierde ; nu dă nici o păsuire celui ce-l urăște, ci-i răsplătește îndată". — Deuteronomul 7:9,10.

²⁵ Dumnezeu a vestit acolo regula sa neschimbabilă că el este totdeauna credincios și ține cece făgăduiește, și ca el cere aceea, credincioșie dela aceia cari încheie cu el un legământ. Chestiunea

de care a fost vorba atât atunci cât și astăzi este : Cine va sta pe partea lui Iehova și va rămâne acolo statornic, neclintit, de încredere și credincios. Cine-și va păzi neprihănirea față de Dumnezeu ?

²⁶ Nu este de ajuns că un om trece de partea lui Iehova și vestește numele lui Iehova. Afară de aceasta trebuie să dovedească că este devotat pe deplin lui Iehova. Semețul Lucifer n'a fost credincios legământului său. Deoarece Satan va fi nimic din pricina necredincioșiei sale, regula neschimbătoare anunțată este ca toți cari vor deveni necredincioși lui Dumnezeu vor suferi un sfârșit asemănător. Aceasta regulă neschimbătoare este accentuata iarăși în Cuvântul lui Dumnezeu după cum urmează : „Iubiți dar pe Domnul, toți cei iubii de El. Căci Domnul păzește pe cei credincioși și pedepsește aspru pe cei mândri". (Psalm 51:25). „Voi avea ochii îndreptați asupra credincioșilor din țara, ca sa locuiasca lângă mine ; cel ce umblă pe o cale fara prihana acela îmi va sluji. Cel ce se deda la înșelaciune nu va locui în casa mea ; cel ce spune minciuni nu va sta înaintea mea. În fiecare dimineață voi nimici pe toți cei răi din țară, ca sa stărpesc din cetatea Domnului pe toți cei ce savârșesc nelegiuirea". — Psalm 101:6—8.

²⁷ Preoțimea a susținut în mod hulitor că Dumnezeu își întinde mâinile prin Christos și roagă pe oameni sa vină la el. Aceasta este o înșelăciune care lăudește și înalță pe Dumnezeu. Întrebarea nu este : Câți poate prinde Diavolul și câți poate prinde Dumnezeu ? ci întrebarea de care este vorba aici este : Câți vor sta în probă neclintiți pe partea lui Iehova, și-și vor păzi neprihănirea față de Dumnezeu și vor trăi ? Poate câștiga Diavolul pe toți oamenii de partea sa și să-i întoarcă împotriva lui Iehova ? Fără îndoiala îi va reuși acest lucru la cei mai mulți ; pe de altă parte mulți vor ține cu tărie la neprihănirea lor și vor dovedi că Satan este un mincinos. Toți cei necredincioși vor muri și numai cei credincioși vor trăi, căci Dumnezeu nu da numai celor credincioși viață. Binecuvântările sale vor fi date numai acelor cari rămân credincioși și statornici. Cine alergă însă după bogăție în cece privește puterea, banii și onoarea printre oameni, ca să-și satisfacă egoismul, se află pe calea pieririi sigure : „Un om credincios este năpadit de binecuvântări, dar cece vrea să se îmbogățească repede nu rămâne nepedepsit". — Proverbe 28:20.

Conducere și avertisment.

²⁸ Dumnezeu a făcut să se scrie în Cuvântul lui „pilde" de credincioșie și necredincioșie ca să servească de conducere acelor cari voiesc să facă ce este drept și de avertisment acelor cari urmează o cale gresită. (1 Corinteni 10:6—11 ; 1 Tesaloniceni 1:7 ; 2 Tesaloniceni 3:9 ; Filipeni 3:17). El poruncește poporului său : „Studiază ca să te înfațișezi înaintea lui Dumnezeu aprobat". (2 Timotei 2:15). Este de o importanță vitală să studiem pe premergătorii noștri cari au primit aprobarea lui Dumnezeu. Mai departe poate fi fixată următoarea

rea regula ca neschimbatoare : Ca nimeni nu poate fi credincios lui Dumnezeu numai daca iubeste pe Dumnezeu ; si daca iubeste pe Dumnezeu nu-si va sta el insus in cale si va cauta cu zel sa alie si sa faca voia lui Dumnezeu.

²⁹ Adam a devenit necredincios pentruca n'a iubit pe Dumnezeu. El n'a iubit nici pe Eva desi poate e'a zis ca a iubit-o. Adam a dorit pe Eva pentru sine si a voit sa-si indeplineasca dorinta. Acela fel de a eugeta se arata tot mereu si la alti oameni. Cineva poate zice : „Eu iubesc pe Iehova si-i sunt credincios”. El trebuie insa sa dovedeasca ceea ce zice. O proba se apropie de el si el trebuie sa alega daca vointe mai bine sa placa femeii sale sau vointe sa serveasca si sa placa lui Dumnezeu. Apoi acest om zice : „Eu imi iubesc femeia si vreau sa tin la ea orice s'ar intampla”. Fapt e ca nu iubeste pe femeia sa si nici pe Dumnezeu. Daca ar iubi pe Dumnezeu ar face cu bucurie voia lui Dumnezeu prin aceea c'ar asculta poruncile sale ; si daca si-ar iubi femeia, in cazul cand ar face ceva gresit i-ar arata ca a lucrat gresit si ar incerca sa o aduca inapoi pe calea dreapta conform Cuvantului lui Dumnezeu. Barbatul care iubeste intr'adevar pe Dumnezeu va sta neclintit pe partea Domnului si va face ca modul sau de procedare, adica de purtare, sa fie o pilda sau o calauza plina de ajutor pentru aceia cari sunt legati cu el prin legaturi pamantesti si cari de asemenea se afla in proba. Nimeni n'are o senza sau justificare sa pareasca calea dreptatii ca sa ajute cuiva, care s'a abatut din cale, sa se intoarca inapoi.

³⁰ Credinciosie si necredinciosie se descopar in lucruri mici. Dumnezeu n'a cerut dela Adam implinirea unei datorii mari, ci numai aceea de a fi ferm, statornic si ascultator. Dumnezeu nu cere nici dela urmașii lui Christos Isus implinirea unor lucruri mari, ci numai aceea ca sa fie statornici, adevărați, credincioși și de încredere. „Incolo, ce se cere dela ispravnicii, este ca fiecare sa fie gasit credincios in lucrul incredintat lui”. (1 Corinteni 4:2). Orice datorie ii este incredintata cuiva care se afla intr'un legamant de a face vointa lui Dumnezeu, acest serv trebuie sa fie credincios in implinirea unei astfel de datorii incredintate.

³¹ Iehova nu si-a pus niciodata pecetea aprobării pe un om necredincios sau care a fost credincios numai in parte. Regula lui Dumnezeu arata ca credinciosii din vechime au fost aprobati din pricina credinciosiei lor ; si tot asa si membrii casei regale si ai multimii mari de oameni trebuie sa se dovedeasca credinciosi Domnului. In organizatiunea lui Dumnezeu sunt aleși și trimisi barbati ca sa fie de ajutor altora sa castige o intelegere mai buna a privilegiilor lor de a servi pe Dumnezeu și Christos. Este un lucru mic pentru ei de a face ce le este incredintat sa faca in serviciul Domnului. Adevarul nu este produsul unui om. El este Cuvantul lui Dumnezeu, și Dumnezeu invata pe poporul lui prin Christos Isus. Domnul insusi interpreteaza profetiile sale și face ca interpretarea sa fie publicata. Prin urmare este datoria acelor care sunt trimisi la grupele poporului lui Dumnezeu, sa studieze ce este publicat de organizatiunea

Domnului spre ajutorul și intarirea poporului sau. Daca cineva este trimis la un grup și disprețuiește sau neglijeaza sa dea atentiune scrierilor Societații și obiectului tratat in revista și in locul acestuia explica interpretarea lui personala, un astfel de om lucreaza atat nelegiuit cat și necredincios; nelegiuit pentruca neglijeaza sau nu vointe sa asculte de instructiunile Societații ; și necredincios din pricina mandriei și aplecării sale de a se inalța pe sine, și astfel el nu administreaza interesele împărăției. Nimeni nu este trimis la grupe ca sa-si arate acelo invatatura și intelegiunea sa și nici invatatura unui alt om. Imparația a sosit și porunca Domnul dați candidaților împărăției este ca sa mearga și sa vesteasca ca martori pentru numele lui Iehova aceste adevăruri mari altora. (Matei 24:14). Ceea ce trebuie vorbit poporului este despre Dumnezeu și Regele sau, despre scopul și adevarul lui. Pe cat este de sigur ca Domnul a facut sa se publice aceste adevăruri in revista, tot asa este de sigur ca omul care neglijeaza sau refuza cu dispreț sa le intrebuinteze și in locul lor pune ideile sau invataturile lui proprii, este nelegiuit și necredincios datorilor sau obligatiunilor cu cari a fost insarcinat. Aceasta nu inseamna ca un astfel de serv trebuie sa citeasca revista grupelor, ci inseamna ca trebuie sa discute, cerceteze și sa deslaseasca obiectul sau obiectul tratat in revista și sa ajute membrilor grupului sa castige o cunoștința mai buna despre el, pentruca toti sa fie facuti mai destoinici sa serveasca pe Domnul, după cum a poruncit.

³² Dacă cineva a fost pus in slujba sa reprezinte Societatea Domnului, organizatiunea lui de pe pamant, și prin urmare sa iele parte la lucrul marturiei, și unul ca acesta disprețuiește revista și invataturile pe cari le da Domnul in ea și pune in locul lor ideile lui personale despre interpretarea profetiei și cauta in felul acesta sa apara in ochii altora invatat și important, un astfel de om este necredincios in administrarea și reprezentarea intereselor împărăției. La o astfel de persoana se refereste in mod vadit următoarea regula scrisa in Cuvantul inspirat al lui Dumnezeu : „Dacă invata cineva pe oameni o invatatura deosebita, și nu se tine de cuvintele sanatoase ale Domnului nostru Isus Christos și de invatatura care duce la evlavie, este plin de mandrie, și nu știe nimic ; ba încă are boala cercetarilor fara rost și a certurilor de cuvinte, din cari se naste pizma, certurile, elevtirile, banuelile rele, zadarnicile ciocniri de vorbe ale oamenilor stricati la minte, lipsiti de adevăr și cari cred ca evlavie este un izvor de castig. Fereste-te de astfel de oameni”. — Timotei 6:3-5.

³³ Dacă cineva nu crede ca revista este intrebuintata de Domnul pentru a transmite poporului sau adevarul, atunci sa nici nu incerce sa serveasca in organizatiunea Domnului. Dacă crede insa ca Domnul se servește intr'adevar de revista pentru a impartii poporului sau adevarul, atunci unul ca acesta pentru a fi credincios trebuie sa indentineasca cu sarguinta instructiunile organizatiunii și sa studieze obiectele explicate in revista. Un alt mod de purtare nu poate decat s'aduca in neurectu-

ră și desbinări, ceea ce ar însemna atât nelegiuire cât și necredincioșie din partea sa. Dacă stăruiește să lucreze împotriva regulilor organizației după bunul său plac și după planurile sale personale, atunci la timpul rânduit va fi scos din această organizație.

³⁴ Un anumit bărbat este numit conducător de lucru al unui grup al poporului lui Dumnezeu și primește dela organizația Domnului învățătură despre datoriile sale. Dacă este credincios și servește pentru că iubeste pe Dumnezeu, atunci acest serv va îndeplini cu bucurie și râvnă instrucțiunile sau îndrumările organizației. Un conducător de lucru poate crede că este mai înțelept decât altcineva din organizația Domnului: însă aceasta nu-l acuză nicidecum să stăruiască în aceea să facă lucrurile în felul său egoist în contradicție cu instrucțiunile primite. Serviciul în organizație n'are de scop să deie unor oameni ocazie să strălucească sau să-și arate altora capacitatea. Organizația Domnului trebuie să rămână și va și rămâne armonică, și cine provoacă discordanță, va fi desigur scos afara de Domnul. De aceea nimeni să nu încerce să facă pe stăpânul peste frații lui sau să domnească asupra lor. Ceea ce are de scop serviciul lui Dumnezeu și lucrul lui este de a ajuta altora pentru că toți conducătorii din serviciu să îndeplinească voința lui Dumnezeu spre cinstea și slava lui.

³⁵ Credincioșie înseamnă și îndeplinire cu încredințare și străduință a datoriilor impuse. Câte odată se aude cineva zicând: „Eu iubesc pe Domnul și sunt atât de bucuros de a fi pe partea lui“. El trebuie să fie însă mai mult decât atât. El trebuie să-și dovedească iubirea față de Dumnezeu, și prin aceea dovedește cineva iubirea lui față de Dumnezeu că păzește cu bucurie poruncile sale. (1 Ioan 5:5). Dacă cuiva i s'a împărțit o datorie sau o obligație a serviciului, și el se arată uituc, nepăsător și neglijent în îndeplinirea lor, aceasta dovedește clar că este necredincios. Aceasta arată că nu poți să te încrezi în el. Nu cel ce zice: „Domne, te iubesc“, ci cel ce face voia Domnului, este acela care-și dovedește credincioșia. (Matei 7:21). Domnul a încredințat poporului său averile lui sau interesele împărăției sale. Deoarece i-au fost încredințate astfel de interese, datoria deosebită a serviciului constă din aceea să-și îndeplinească încredințarea cu sârguință, ca un lucru făcut pentru Domnul, și să vestească altora că împărăția a sosit, și că fiecare lucru trebuie pus în serviciul Regelui și al împărăției. Oricum ar fi datoria (a fi) ea pentru Domnul. „Oricum faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni“. — Coloseni 3:23.

³⁶ Niciun serv al Domnului nu poate lăsa neimplinită datoria sa față de Domnul pentru a plăcea oamenilor. Credincioșie înseamnă că cineva se consacră într'adevăr, încontinuu și cu totul lui Dumnezeu și intereselor împărăției sale, fără să fie seama de ceea ce-ar putea să creadă sau să zică unii oameni. „Slușiți-le nu numai când sunteți sub ochii lor, ca și cum ați vrea să plăceți oamenilor, ci ca niște robi ai lui Hristos, cari fac din inimă voia lui Dumnezeu“. Efeseni 6:6.

³⁷ Dacă cineva a fost însărcinat cu îndeplini-

rea unei datorii în organizația Domnului și dacă face cumva un compromis și nu îndeplinește această datorie pe deplin pentru a plăcea unei anumite persoane și pentru a poseda aprobarea ei, atunci în această măsură este necredincios Domnul. Dacă cineva cu ocazia îndeplinirii datoriei sale față de organizația Domnului face cuvinte frumoase ca să adimire persoane, atunci în această măsură este necredincios Domnul. (Iuda 16). Cine vrea să-și păzească neprihănirea înaintea lui Dumnezeu, trebuie să fie înaintea de toate și în tot timpul pentru Dumnezeu și organizația sa fără să fie seama de oarecare persoană care este legată sau nu este legată cu această organizație. Cum va judeca oamenii, n'are nicio importanță. Judecata Domnului însă este de cea mai mare însemnătate. De aceea este serviciul lui Dumnezeu orb față de toate lucrurile afară de ceea ce place Domnului. — Isaia 42:19.

³⁸ Dacă cineva crede că poate trata cu ușurință unele lucruri mici cu care a fost însărcinat să le facă pentru că sunt de o importanță atât de mică, atunci prin aceasta se arată o pornire spre necredincioșie. Credincioșia față de Dumnezeu cere ca cu ocazia îndeplinirii unei datorii sau obligații în organizația Domnului — oricât de neînsemnată ar părea datoria — să se depună cea mai mare sârguință și să se facă cu multă atenție. Dacă ai fost însărcinat cu o datorie și tu zici: „Aceasta este un lucru atât de mic și de neînsemnat, îl las mai bine să-l facă altul“, atunci arăți prin aceasta o lipsă de aplicare pentru privilegiul de a servi pe Domnul și o lipsă de fidelitate și credincioșie. Onestitate și neprihănire, îndeplinire conștiințioasă a obligațiilor și împlinire credincioasă a datoriei nu este dezvoltarea de caracter, ci dovedește că iubim pe Dumnezeu și pe organizația sa sau dacă vom mai bine să ne plăcem nouă sau altora. Dacă cineva este necredincios în lucruri mici, atunci va fi cu ușurință neglijent și necredincios și în lucruri de o importanță mai mare. „Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept și în cele mari“. (Luca 16:10). Regula pentru toți urmașii adevărați ai lui Hristos Isus trebuie să fie credincioșie în toate lucrurile.

³⁹ În timpul prezent al judecării oamenii sunt puși la probă și înaintea întrebării: Cine va sta pe partea Domnului în ciuda tuturor împotrivirilor? Cei credincioși trebuie să fie așa dar statornici și neschimbători și să arate necontenit că sunt supuși și devotați lui Dumnezeu. Si Moise a fost pus direct înaintea acestei întrebări, și darea de seamă despre modul său de procedură a fost scris în scopul ca să arate care este calea cea dreaptă pe care trebuie să o apuce cineva pentru a plăcea lui Dumnezeu. Deoarece Moise a fost crescut în familia regelui, s'ar fi putut bucura de toată onoarea și aprobarea oamenilor. Insa el n'ar fi putut primi lucrurile acestea fără să nu devină necredincios lui Dumnezeu și poporului său. Eyreii erau poporul ales al lui Dumnezeu și au avut o reputație foarte rea printre oameni, și deoarece au fost poporul lui Dumnezeu au avut mult de suferit dela

Satan și dela instrumentele lui. Moise a ales mai cu plăcere să sufere necaz cu oamenii din poporul lui, adică cu Evreii, decât să se bucească de bogățiile marii puteri lumesti. El a avut credință în Dumnezeu și și-a păzit neprihănirea. (Evrei 11:24—26). Moise a fost un tip al Domnului Isus Christos. Moise și tovarășii lui credincioși au refuzat să cedeze Diavolului, și au rămas statornici și credincioși și au primit aprobarea lui Dumnezeu. (Evrei 11:32—39). Prin aceasta regula este fixată definitiv.

⁴⁰ Când Isus a început să-și îndeplinească legământul, Diavolul a făcut în primul rând o încercare să indemne pe Isus la necredincioșie față de Iehova. Isus a fost flămând și istovit după un post de patruzeci de zile, și s'ar putea privi ca un lucru de foarte puțină însemnătate dacă Isus s'ar fi folosit de puterea lui minunată și și-ar fi procurat ceva mâncare pentru întărirea sa. Isus însă n'a voit să facă nici cea mai mică faptă necredincioasă. În aceea și în alte ispite cari au urmat după aceea Isus s'a dovedit statornic și nezechimbător în atitudinea lui față de Dumnezeu, și rezumând întreagă chestia a zis: „Este scris: 'Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-i slujești'". (Matei 4:10). Aceasta este regula care trebuie urmată de toți urmașii lui Christos.

⁴¹ Unora, cari au încheiat un legământ de a face voia lui Dumnezeu, li se poate părea ca un lucru neînsemnat de a saluta un steag sau de a cânta anumite cântece prin cari se jură supunere stăpânitorilor pământești. Aceasta nu este numai o mică chestie de formă, însă a ceda constrângerii de a saluta și de a atribui cuiva mântuire afară de Iehova Dumnezeu, este un fapt al necredincioșiei față de Dumnezeu. Cei ce se află într'un legământ cu Dumnezeu știu foarte bine că mântuire, siguranță, ocrotire și binecuvântare vin numai dela Dumnezeu și dela împărăția sa și dela nimeni altcineva. A saluta steaguri și oameni înseamnă a le atribui mântuire, și aceasta este necredincioșie față de Dumnezeu. Această probă a venit în decursul celor doi ani din urmă cu deosebire peste poporul lui Dumnezeu în Germania. Unii au căzut în probă, alții însă au rămas credincioși și statornici și au suferit mai bine închisoare, biciuire și moarte decât să fie necredincioși lui Dumnezeu și împărăției sale. Ei au ales calea cea înțeleaptă. Despre oamenii credincioși din vechime cari au rămas statornici când au fost prigoniiți, este scris că „lumea n'a fost vrednică de ei”; și în același chip se poate spune despre aceia cari în timpul de astăzi rămân în prigonire statornici, fermi, neclintii și credincioși lui Dumnezeu, că lumea nu este vrednică de ei.

⁴² Diavolul a adus împotriva lui Isus pe toți reprezentanții lui cruzi și nelegiuți ca să-l silască să înceadă să transmită oamenilor mesajul Tatălui său. Isus însă a stat ferm și nestrămutat, rămânând în tot timpul credincios. El a fost acuzat de răsvățire și trădare și a fost condamnat fără dovadă de vinovăție și a fost trimis de stăpânitorii politici într'o moarte rusinoasă ca să satisfacă pe proșimea sezoasă de sânge care lucrează ca instrumentul vizibil al Diavolului. Isus a rămas credincios și neclintit și pentru aceasta Dumnezeu

i-a dat titlul „Cel credincios și adevărat”. Isus avertizează pe urmașii lui că ei trebuie să fie supuși la prigoniri asemănătoare. (Ioan 15:19,20). Dumnezeu permite ca Diavolul să continue aceste prigoniri crude până când i se va împlini timpul, și aceasta dă omului ocazie să-și păzească neprihănirea și să dovedească că Diavolul este un mincinos, și astfel să iasă parte la justificarea numelui lui Dumnezeu. În timp ce poporul de legământ al lui Dumnezeu trece prin aceste încercări grozave, Iehova continuă să-i zică: Dumnezeu păzește pe cei credincioși. (Psalm 31:23). Cei necredincioși însă vor pieri.

⁴³ Acum a sosit ceasul probei decisivo pentru poporul lui Dumnezeu; căci Diavolul știe că n'are numai puțin timp până la decidera definitivă a chestiunii de controversă. Cei necredincioși vor face un compromis și vor înconjura chestiunea de controversă. Cei credincioși și adevărați vor rămâne însă nestrămutați, statornici și neclintii orice le-ar face oamenii. Ei nu se vor teme de om care nu poate decât să-i omoare; ei însă se vor teme de Dumnezeu care le poate nimici de fapt existența. Ei nu vor tăgădui pe Domnul nici nu vor părăsi organizațiunea lui, ei vor rămâne credincioși și adevărați și vor primi aprobarea lui. (Matei 10:26—35). Acelora cari stau pe partea Domnului și cari sunt prin urmare într'un legământ cu el, Isus le zice: „Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții”. — Apocalips 2:10.

⁴⁴ Aceasta nu înseamnă numai aceea că cineva crede numai în Dumnezeu și în Christos Isus și ține cu tărie la această credință până când moare. Aceasta înseamnă cu mult mai mult, și anume că urmașii credincioși ai lui Christos Isus vor rămâne credincioși și statornici prin mila sa, și vor dovedi față de Domnul Dumnezeu și Christos credincioșie deplină și neîmpărțită de supuși și iubire statornică, nestrămutată și neîntreruptă, și că ei vor stăruii în aceasta chiar și dacă merg în moarte. Ei vor fi credincioși lui Dumnezeu și împărăției sale dacă toate lucrurile merg bine și fără turburare, și ei vor fi credincioși dacă vor fi dușmăniți în serviciul lor de mulți, și ei vor continua în aceasta până la sfârșit. Ei vor fi credincioși, și în mijlocul necazului și a prigonirii vor refuza să cedeze influenței Diavolului și vor refuza cu dispreț să facă vreun compromis cu vreo parte oarecare a organizațiunii lui Satan. Ei își vor păzi neprihănirea sau integritatea în mod statornic până la ultima răsufare. Oamenii au mers în moarte credincioși unul față de altul în chestie nedreaptă. Cu cât mai mare este privilegiul de a muri în credincioșie față de Dumnezeu și cauza sa!

⁴⁵ Urmașul credincios și adevărat al lui Christos Isus care va rămâne în cele din urmă în casa regală a lui Dumnezeu își va da toată silința să păzească poruncile Tatălui său și se va feri să părăsească legea organizațiunii lui Dumnezeu. Docoarece astfel de credincioși iubesc pe Dumnezeu și legea sa, nu se vor scandaliza sau potieni de nimic și nu vor părăsi pe Dumnezeu și serviciul său. Ori-

ce parte a intereselor împărăției — fie ea cât de mică — care li s'a încredințat va fi administrată, apărută și păzită cu băgare de seamă de către ei, și datoria și obligațiunea legată de ea va fi îndeplinită și aranjată în mod onest. Nu se va tolera sau permite nicio abatere dela împlinirea credincioasă a datoriei, și nicio pășire domoală pentru a plăcea oamenilor și pentru a-și păstra simpatiile lor, și niciun compromis cu Diavolul sau cu vreo parte oarecare a organizațiunii sale. Credincioșie în împlinirea fiecărei datorii, statornicie și neclintire, credincioșie nestrămutată, aceasta va fi atitudinea lor.

46 'Cine seamănă desbinare între frați' va fi după cum spune Dumnezeu urit de el. Cine murmură și se plânge tot mereu despre organizațiunea lui Dumnezeu și umblă încontinuu după dorințele sale egoiste, stârnește certuri între frați. (Proverbe 6:16—19; Iuda 16). Cei ce pricinuesc necazuri și lucrează nelegiuit vor fi strânși de Domnul laolaltă și vor fi aruncați în întunericul din afară. Acest lucru a fost arătat de Domnul prin purtarea lui cu anumite persoane. Fiii lui Dumnezeu însă cari doresc să primească aprobarea lui, trebuie să locuiască în pace unul cu altul și să se ferească de certuri. (Psalmul 133). Tronul mai marelui David este întemeiat și judecata este acum în curs, și cei din casa Domnului vor zice: „Pacea să fie între zidurile tale, și liniștea în casele tale domnești! Din pricina fraților și prietenilor mei, doresc pacea în sânul tău. Din pricina Casei Domnului, Dumnezeului nostru, caut fericirea ta”. (Psalm 122:7—9). Cei credincioși și adevărați își vor păzi neprihănirea și din acest motiv vor sta umăr la umăr și vor lupta pentru vestea bună a împărăției lui Dumnezeu, și vor administra interesele împărăției, și toți cari sunt loiali și credincioși lui Dumnezeu vor rămânea și pe mai departe loiali și credincioși unul față de altul, și ei vor stăruii în aceasta până la sfârșitul final. Ei nu se vor cutremura nicio clipă dinaintea potrivnicilor lor, ei vor lupta voinicește, hotărâți și curajoși pentru Domnul. Lipsa de teamă a lor va fi acum pentru dușman un semn sigur al nimicirii lui apropiate: pentru cei credincioși însă lipsa de teamă a lor va fi o dovadă puternică a mântuirii lor dela Dumnezeu! — Filipeni 1:28,29.

47 Iehova a făgăduit că va păzi pe accia cari rămân cu inima curată față de el. 'Celce v'a făgăduit este credincios, și va face lucrul acesta'. (1 Tesaloniceni 5:24). Cel ce v'a chemat este credincios; el își va și împlini scopul și-și va justifica numele sfânt și va permite credincioșilor lui să icie parte la aceasta.

Intrebări pentru studiu

- Alin. 1, 2. Ce cere Iehova dela accia pe care-i face membrii ai casei sale regale? Arată cine sunt: tatăl, mama și fiul cari sunt amintiți în Proverbe 6:20? Pentru ce sunt numiți așa?
- Alin. 3,4. Ce este însemnarea cuvintelor „loialitate” și „credincioșie”? Cum poate fi cineva loial și credincios lui Iehova?
- Alin. 5—7. Ce este legea lui Iehova? și ce se înțelege sub perfecțiunea legii sale? Ce este însemnarea Psalmului

40:8? Aplică Psalmul 1:1,2 împreună cu Psalmul 57:30,31.

- Alin. 8. Hustrează legătura dintre o „poruncă” și „legea” lui Iehova.
- Alin. 9. Ce înseamnă a lua numele lui Dumnezeu în deșert? Ce este sfârșitul unei astfel de fapte?
- Alin. 10—12. Cui și pentru cine a dat Iehova porunca scrisă în Exodul 20:5? Arată ce important este de a avea acum o înțelegere clară a acestei porunci.
- Alin. 13—16. Arată ce importantă este acum o înțelegere justă și o aplicare îngrijită a Proverbelor 6:20 și 5:5,6; de asemenea și a Psalmului 111:10 și a Proverbelor 6:25; 8:15 și 15:14. Pentru ce situație s'a dat Proverbe 1:22,25,26?
- Alin. 17—19. Dela cine și cum primește poporul Domnului hrana sa spirituală? Ce trebuie făcut după ce se aude învățătura și mustrarea pe care Domnul o dă din Cuvântul său, prin instrumentul său pământesc rânduit pentru aceasta? Ce sfârșit găsește cel ce lucrează în felul acesta?
- Alin. 20,21. Care este atitudinea potrivită, după cum arată Scriptura, chiar și dacă cineva a suferit o nedreptate presupusă sau adevărată?
- Alin. 22,23. Aplică avertismentul Sfintei Scripturi în cece privește idolatria. Cum servește darea de seamă despre Lucifer la învățătura și avertizarea altora?
- Alin. 24—27. Arată și alte scripturi cari de asemenea accentuiază neschimbarea regulei anunțate în Deuteronomul 7:9,10. Arată dacă clerul a înțeles scopul lui Iehova cu omenirea.
- Alin. 28. Arată cu ajutorul scripturilor că darea de seamă despre „pilde” de credincioșie și necredincioșie este mai mult decât un simplu raport istoric. Ce regulă neschimbătoare se vede din nou aici?
- Alin. 29,30. Hustrează posibilitatea de a confunda o dorință egoistă cu iubirea. Ce este dovada unei iubiri adevărate pentru Dumnezeu?
- Alin. 31—34. Care este atitudinea și procedura adevărată a acelor cari sunt trimiși de Societate la grupele poporului lui Dumnezeu în cece privește scopul trimiterii lor? Mai departe a acelor cari au fost numiți conducători de servicii în grupe?
- Alin. 35. Explică dacă iubire pentru Domnul și trecere de partea Domnului înseamnă credincioșie.
- Alin. 36,37. Aplică Efeseni 6:6.
- Alin. 38. Cum poate fi văzută credincioșia sau lipsa de credincioșie a cuiva în felul cum procedează în lucruri mici? Cum a exprimat lucrul acesta Isus?
- Alin. 39,40. În care probă se află acum oamenii? Cum a susținut Moise această probă? Cum s'a purtat Isus în această probă, lăsând o pildă urmașilor săi?
- Alin. 41,42. Explică dacă credincioșia față de Dumnezeu este păgubită prin salutarea steagurilor și a oamenilor sau prin cântarea de cântece despre credincioșie de supus față de stăpânitorii pământești. Ce învățatură se vede în privința aceasta în atitudinea și experiențele lui Isus?
- Alin. 43,44. Aplică Apocalips 2:10. Pentru ce este acum înțelegerea justă a acestui text biblic atât de importantă?
- Alin. 45—47. Ce atitudine statornică vor lua acum toți accia cari vor locui în sfârșit în casa regală a lui Iehova, și cum vor proceda?

„ZIU A DOMNULUI“

PARTEA I-a

„Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea“ — 1 Tesaloniceni 5:2.

ZIUA lui Iehova sau „ziua Domnului“ nu este Dumineca sau vreo altă zi de 24 de ore, după cum a încercat preoșimea să învețe pe oameni. Ea este periodul de timp care s'a început atunci când Iehova a trimis pe Fiul său ca Regele lumii pentru ca să alunge pe Satan și să domnească peste întreaga creațiunea. Ziua lui Iehova s'a început în toamna anului 1914 după Christos și durează de atunci. Începutul acestui timp este marcat și prin cuvintele următoare: „Îți mulțămim Doamne, Dumnezeule, Atotputernice, care ești și care erai și care vii, că ai pus mâna pe puterea Ta cea mare, și ai început să împărățești“. (Apocalips 11:17). Acelaș period este descris de profet și cu aceste cuvinte: „Domnul va întinde din Sion toiagul de cârmuire al puterii Tale, zicând: 'Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi!' Poporul Tău este plin de înflăcărare, când îți aduni oștirea; cu pedoabe sfinte, ea din sânul zorilor, vine tineretul Tău la Tine, ca roua“. — Psalm 110:2,3.

² „Ziua Domnului“ marchează începutul durerilor peste organizațiunea lui Satan, căci în acest timp întrerupe Iehova prin mâna lui Christos Isus lunga domnie nelegiuită a lui Satan. În decursul acestui period trebuie să se deie o mărturie mare pentru numele Domnului Dumnezeu pe întreg pământul: acest lucru a fost arătat de profetul Isaia cu cuvintele următoare: „În vremea aceea va fi un altar pentru Domnul în țara Egiptului, și la hotar va fi un stâlp de aducere aminte pentru Domnul. Acesta va fi pentru Domnul oștirilor un semn și o mărturie în țara Egiptului. Ei vor striga către Domnul din pricina asupritorilor, și El le va trimite un mântuitor și un apărător, care să-i izbăvească“ — Isaia 19:19,20.

³ În acest timp se va răfui Dumnezeu cu toate națiunile pentru că servese pe Satan, și el le zice: „Gemefi! căci ziua Domnului este aproape: ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic! Iată, vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mânie și urgie aprinsă, care va prefăce tot pământul în pustiu, și va nimici pe toți păcătoșii de pe el. Pentru aceasta voi elătina cerurile, și pământul se va zgudui din temelie lui de mânia Domnului oștirilor, în ziua mâniei Lui aprinse“. — Isaia 13:6,9,13.

⁴ În timp ce organizațiunea lui Satan se află în mare necaz, rămășița organizațiunii lui Dumnezeu de pe pământ cântă: „În ziua aceea, se va cânta următoarea cântare în țara lui Iuda: 'Avem o cetate tare: Dumnezeu ne dă mântuirea ca ziduri și întăritură. Deschideți porțile, ca să intre neamul cel neprihănit și credincios'. (Isaia 26:1,2). „În ziua aceea, Domnul oștirilor va fi o cunună strălucitoare și o pedoabă măreață pentru rămășița popoului, sau: [și: după alte trad.] un duh de judecată pentru cel ce șade pe scaunul de judecată, și o putere pentru cei ce dau pe vrăjmaș înapoi până la porțile lui“. — Isaia 28:5,6.

⁵ În timp ce cântă această cântare, mulțimi de oameni vor părăsi organizațiunea lui Satan și vor căuta pe Domnul. „În ziua aceea, surzii vor auzi cuvintele cârții, și ochii orbilor, izbăviți de negură și întunerec, vor vedea. Cei nenorociți [smeriți; după alte traduceri] se vor bucura tot mai mult în Domnul, și săracii se vor veseli de Sfântul lui Israel“. (Isaia 29:18,19). Ziua lui Iehova este o zi mare, o zi plină de lucruri minunate, și fericit este omul care în ziua aceasta stă pe deplin pe partea lui Iehova.

„Ziua Domnului“.

⁶ Există o deosebire între însemnarea „zilei lui Iehova“ și „ziua Domnului“, după cum este întrebuințat termenul din urmă în 1 Tesaloniceni 5:2. Ziua lui Iehova s'a început când a trimis pe Fiul său să domnească în mijlocul dușmanilor lui. În acel timp Christos Isus, piatra prețioasă, nu fusese pus încă în Sion pe deplin; însă aceasta s'a întâmplat în anul 1918 când Domnul Isus a venit la templu ca să fie judecată. (Isaia 28:16). Punerea acestei pietre de preț marchează începutul „zilei“ despre care a scris apostolul în 1 Tesaloniceni 5. Faptul că apostolul zice fraților lui: „Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț“, este o declarație viguroasă care arată că acesta este timpul când rămășița credincioasă va ajunge la o cunoștință exactă a adevărului. (1 Timotei 2:4). Despre acest timp este scris în Scriptură: „Naveși trebuință să vă învețe cineva“ (1 Ioan 2:27). Acesta este timpul când Iehova și Domnul Isus Christos se îngrijesc de învățarea celor credincioși (Isaia 30:20). „în ziua când... Dumnezeu va judeca, prin Isus Christos, lucrurile ascunse ale oamenilor“. (Romani 2:16). Acesta este așa dar timpul când Christos Isus marele judecător vine la templu ca să fie judecată. Fără îndoială următoarele texte se referese la acelaș timp, adică la timpul când Domnul Isus se arată în templu și judecata lui începe: „În așteptarea arătării Domnului nostru Isus Christos, El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Christos“. (1 Corinteni 1:7, 8). Această stare fără vină n'a putut să se înceapă până când n'a venit Domnul Isus la templu și a adunat pe cei aprobați la sine și i-a acoperit cu mantaua dreptății. — Isaia 61:10.

⁷ „Sânt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Christos“. (Filipeni 1:6). „Cât privește venirea Domnului nostru Isus Christos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă lăsați elătinați așa de repede în mintea voastră, și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind dela noi, ca și cum ziua Domnului ar fi și venit chiar“. (2 Te-

saloniceni 2:1,2). Această zi deosebită a început în anul 1918 după Christos, și atunci s'a început judecata la casa lui Dumnezeu. (1 Petru 4:17). Din acel timp s'a făcut din drept o lege și din dreptate o cumpănă în cecece privește lucrurile pământești, inclusiv organizațiunea vizibilă a Diavolului. — Isaia 28:17.

⁸ Iehova a fost acela care a pus în anul 1914 pe Christos Isus pe tron și l-a trimis să domnească. (Psalm 2:6; 110:1,2). Aceasta a marcat începutul „zilei lui Iehova”. În decursul acestei zile, și anume la trei ani și jumătate după începutul ei, s'a început „ziua Domnului Isus Christos” când și-a început judecata. Întreg periodul acesta cade în ziua lui Iehova deoarece Christos Isus îndeplinește numai hotărârea lui Iehova: „ziua Domnului (Isus Christos) despre care scrie apostolul se referă la timpul când Christos Isus își începe lucrul care are de-a face cu judecata pământului. Tabloul dat în Apocalips arată aceste fapte: Când în anul 1914 femeia (organizațiunea) lui Iehova a fost însărcinată și a fost aproape să nască (împărăția). Diavolul a stat gata să înghită „copilul de parte bărbătească” (împărăția nou-născută). Diavolul a încercat fără îndoială să nimicească pe acel copil care a fost născut de curând. După aceea a izbucnit un război în cer care s'a sfârșit cu înfrângerea lui Satan și aruncarea lui pe pământ. Judecata nu se începuse încă, însă după aceea Christos Isus a venit la templul lui Dumnezeu la judecată, și atunci s'a început „ziua Domnului”. Despre acest period din urmă scrie apostolul în 1 Tesaloniceni 5:2. Este bine de a ține în minte această deosebire deoarece în explicațiile următoare ale acestui articol periodul care s'a început în 1914 va fi numit „ziua lui Iehova”, iar periodul care s'a început în anul 1918 va fi numit „ziua lui Christos”.

Mângâiere.

⁹ Unul dintre scopurile apostolului cu ocazia când a scris fraților lui a fost să-i mângâie și să le spună cum se pot mângâia unii pe alții. În 1 Tesaloniceni 4 el vorbește în mod amănunțit despre pogorîrea Domnului Isus din cer și învierea acelor care au murit în Domnul, și despre strângerea acelor la Domnul cari sunt încă în viață și cari s'au dovedit credincioși, și că aceștia vor fi veșnic la Domnul. El a dat această lămurire fraților lui spre mângâierea lor și i-a usigurat că Dumnezeu va învia la viață la venirea Domnului Isus Christos pe cei ce-au murit în credință. El însă nu i-a mângâiat numai cu această lămurire, ci și cu alte cuvinte cari sunt scrise în capitolul al cincilea al epistolei întâi către Tesaloniceni cu privire la „vremi și soroace”: aceasta reiese din versetul al unsprezecelea: „De aceea, mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții, cum și faceți în adevăr”. Partea din urmă din 1 Tesaloniceni, capitolul 4, și partea primă a capitolului cinci dau mângâiere prin faptul că acolo se atrage atențiunea asupra lucrurilor cari vor avea loc la venirea zilei Domnului Isus Christos. Venirea lui Isus Christos și învierea celor morți la viață n'a fost numai o mare mângâiere, ci afară de aceasta a fost de lipsă ca apostolul să învețe pe frații lui

despre aceasta pentruca să aibă asigurarea credinței. Astfel stă însă lucrul cu „vremile și soroacele”. Apostolul încheie capitolul al patrulea cu cuvinte de mângâiere și încurajare și continuă imediat după aceea cu cuvintele: „Iar despre („cât despre”: după alte traduceri). Această conjuncțiune „Iar” unește cecece urmează cu contextul precedent. N'a fost potrivit sau n'a fost de lipsă să treacă la amănunte în cecece privește vremile și soroacele.

V r e m i.

¹⁰ Textul sună: „Despre vremi și soroace [după alte traduceri: Cu privire la vremile și soroacele]”. Întrebuințarea articolului hotărît „-le” arată că nu este vorba de discutarea de vremi generale cronologice, ci că aici sunt examinate anumite „vremi” deosebite, și anume lucrurile cari trebuie să precede și să urmeze evenimentele cari au fost descrise de curând de apostol. Apostolul nu încurajează aici la studiul cronologiei cu care multe persoane au pierdut multe ore prețioase pe cari le-ar fi putut întrebuința cu folos. Nimeni nu poate fixa date și nu poate prezice ce se va întâmpla într'o anumită zi. „Semnele” asupra cărora ne atrage Domnul atențiunea sunt cu mult mai hotărâtoare decât datele cari sunt fixate de oameni numai prin ghicire. Pavel se referă aici fără îndoială la același lucru ca și Iuda în textul următor: „Dar voi, prea iubiților, aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Christos. Cum vă spuneau că în vremurile din urmă vor fi batjocoritori, cari vor trăi după poftele lor nelegiuite”. — Iuda 17,18.

¹¹ Toate „vremile” amintite de Iehova sunt perioade nehotărîte în cecece privește oamenii. Când însă un lucru profetizat se întâmplă, știm că evenimentele prezise au avut loc ca împlinire a profeției. Periodul de timp la aparență nehotărît în decursul căruia taina lui Dumnezeu a rămas nelămurită a trebuit să se sfârșească „în zilele în cari îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui”. — Apocalips 10:6,7.

¹² Apostolul nu amintește numai „vremi” ci și „soroace”. Cuvântul grec „chronos” arată lungimea sau spațiul de timp; și cuvântul grec „kairos” (a cărui plural este tradus aici cu „soroace”) înseamnă „timp fixat”, „timp rânduit” sau „ocazie”, adică „un anumit timp sau anotimp fixat”. Aceste „soroace” își au semnele lor, acestea sunt „semnele vremurilor”. (Matei 16:3). Când a sosit acest timp creștinilor le este permis să judece unele lucruri, după cum este scris: „De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme”. (1 Corinteni 4:5). Când sosește plinirea vremilor, administrarea tuturor lucrurilor, adică „administrarea plinirii vremilor”, trebuie să treacă în mâinile lui Christos Isus. (Efeseni 1:10). Aici este întrebuințat același cuvânt (în limba greacă: „kairos”) ca și în textul: „Pentruca este vremea nimerită ca judecata să înceapă dela casa lui Dumnezeu”. (1 Petru 4:17; Noul Testament în limba română, traducere nouă după textul original). Acesta este timpul când Domnul Isus vine la templul lui Iehova ca să fie judecată.

¹³ Când se încep „vremile și soroacele”? Fără

indoială la pogorirea lui Christos Isus din cer după alungarea lui Satan, și când Christos Isus vine la templu și credincioșii morți sunt judecați. (Apolips 11:18). În 1 Tesaloniceni 4:13 apostolul zice frașilor lui să nu se întristeze ca ceilalți cari n'au nădejde; căci dacă cred în înviere despre ceace au fost învățați, atunci nu trebuie să se întristeze din pricina celor morți cari au murit în credincioșie, fiindcă Dumnezeu a fĂgăduit să-i aducă la viață la întoarcerea Domnului Isus Christos. Cei întristați după cât se pare n'au fost întristați din cauză că n'ar fi fost învățați despre învierea celor morți, ei din pricină că cei ce-au murit nu vor fi pe pământ ca să poată lua parte la lucrarea Domnului spre justificarea numelui lui Iehova când vine Christos Isus la templu. De aceea explică apostolul despre morții în Christos că la pogorirea lui Christos Isus din cer vor fi înviați mai întâiu din moarte sfinții credincioși cari au murit și vor fi adunați la Domnul; și numai după aceea rămășița celor credincioși ai lui Dumnezeu vor fi „răpiți... ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh”, adică pentruca să fie adunați la Domnul în templu, și astfel vor fi totdeauna cu Domnul. Această lămurire a trebuit să fie o mare tĂngăiere pentru toți cari au avut credință deplină. „Inșă” zice apostolul „frașilor, n'aveți trebuință să vi se scrie despre ziua Domnului”. Cuvântul „frașilor” de aici se refereste de fapt la rămășița care este acuma pe pământ și aparține celor aleși. (Matei 24:21,22). Acești frași, ca și apostolul Pavel, au fost născuți acum de „femeia” lui Dumnezeu. (Isaia 54:13). Ei au fost răpiți ca să întâmpine pe Domnul în văzduh, adică în templu. (1 Tesaloniceni 4:17). De aceea nu este de linsă ca apostolul să le scrie despre ziua Domnului. Pentruce nu? Pentrucă în timpul când această profesie va fi examinată și înțeleasă de rămășița, frașii apostolului Pavel, Domnul Isus Christos va fi în templu; și deoarece toți aceștia sunt fii ai lui Dumnezeu născuți de femeia sa, toți vor fi învățați de Dumnezeu, și anume prin Christos Isus, și prin această învățătură vor primi înțelegere în ceace privește profesiile Bibliei. Declarația: „...n'aveți trebuință să vi se scrie” nu înseamnă că „revista” nu trebuie să publice o explicație a acestor scripturi. „Revista” nu voiește să cuprindă părerea unui om și nici nu face lucrul acesta; însă condusă și întrebuițată de Domnul „revista” aduce rămășiței lămurire care-i este dăruită de Iehova și de Domnul Isus Christos despre Sfânta Scriptură și despre lucruri cari se împlinesc în împlinirea profesiei. Deci „revista” lucrând în felul acesta nu violează nicidecum cuvintele apostolului. Toți cei ce sunt învățați de Dumnezeu pot recunoaște ușor ce este adevărul când li se atrage atențiunea asupra lui.

„Voi știți”.

¹⁴ Spre folosul rămășiței zice apostolul: „Pentruca voi înșivă știți foarte bine”. Forma persoanei a doua a pronumelui întrebuițată aici arată că rămășița unsă, credincioasă care este învățată de Domnul în templu în acel timp va veni „la cunoștința deplină a adevărului” (1 Timotei 2:4) și că

acesta va fi timpul când se vor aplica asupra lor cuvintele următoare ale apostolului: „N'aveți trebuință să vă învețe cineva”, pentruca vor fi învățați de Domnul însuși. (1 Ioan 2:27). Cuvântul „știți” întrebuițat de apostol spune că rămășița, „frașii”, văd și pricep limpede pentruca Domnul le deschide acum mai departe ochii înțelegerii și ei înțeleg mai deplin profesiile și faptele fizice cari sunt acum înaintea lor și cari arată împlinirea profesiilor. „Știți foarte bine” înseamnă că ei au studiat cu sĂrguință profesiile și faptele cari s'au întâmplat în împlinirea lor și-au câștigat o înțelegere a lor. Acesta este timpul când „mulți o vor citi [scarțea lui Dumnezeu] și vor studia profesiile, „și cunoștința va crește”. — Daniel 12:4.

¹⁵ „Știți foarte bine” că „ziua Domnului” nu se începe la începutul zilei lui Iehova, ci la începutul zilei Domnului Isus Christos. Acesta este acelaș timp la care se refereste apostolul în 1 Tesaloniceni 4:15 când zice: „Noi cei vii, cari vom rămănea până la venirea Domnului”. După aceea apostolul conținuă și zice: „Căci însuș Domnul, cu un strigăt... Se va pogori din cer”, și atunci „cei vii, cari vom fi rămas, vom fi răpiți... ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh [adică în starea templului pe care nu o poate vedea niciun ochiu omenesc]; și [dacă rămăan credincioși vor fi] totdeauna cu Domnul”. „Ziua Domnului” este exact aceeaș despre care este vorba în 2 Petru 3:10: „Ziua Domnului însă va veni ca un hoș”. Mai departe: „In ziua când, după Evanghelia mea, Dumnezeu va judeca, prin Isus Christos, lucrurile ascunse ale oamenilor”. (Romani 2:16). Acesta este acelaș period despre care apostolul a scris după cum urmează: „Deacum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în ziua aceea”, Domnul, Judecătorul cel drept [Christos Isus]”. (2 Timotei 4:8). Aceasta este ziua Domnului Isus Christos când se arată în templu și este proclamat ca domnitorul legitim al lumii, și acest timp s'a început în anul 1918 după Christos.

„Ca un hoș”.

¹⁶ Cum trebuie să vină această zi? Nu cu informațiune deplină la toți, ci ea vine ca un hoș noaptea. Timpul și felul cum intră hoșii în casa altor oameni este întrebuițat aici spre a ilustra timpul și felul cum a venit ziua Domnului Isus Christos. Intreagă ziua sau întreg periodul, care este examinat aici, vine ca un hoș. Venirea Domnului Isus este deja fapt, „prăpădenia neașteptată” însă care trebuie să vină în ziua Domnului este încă viitoare. Începutul „zilei lui Iehova”, și anume anul 1914, n'a venit ca un hoș. Și pentruce nu? Pentruca scrierile Societății încă de prin anul 1880 accentuiază data 1914 ca sfârșitul lumii lui Satan. De atunci încocoace până în anul 1914 scrierile Societății au atras tot meru atențiunea tuturor cititorilor asupra anului 1914. Milioane de tractate cari au arătat această dată au fost publicate și au fost împărțite gratuit. Această dată a fost făcută atât de cunoscut încât a devenit proverb și vorbă de batjocură în gura preoșimii și a celor străns legați cu ei. Ierarhia romano-catolică împreună cu preoșimea protestantă și tovarășii lor de legământ au pândit a-

ceastă dată și i-au așteptat sosirea pentru că să facă pe vestitori; ei și mai mult de râs și de batjocură, și când a sosit și pământul n'a fost nimic, atunci i-au batjocorit mai mult decât oricând înainte. Este așa dar sigur că data 1914 începutul zilei lui Iehova, n'a venit ca un hoț noaptea.

¹⁷ Cum stă însă lucrul cu anul 1918, începutul zilei Domnului Isus Christos când a venit la templu ca să fie judecat? Venit-a ziua aceasta ca un hoț noaptea? De sigur! Până la acest ceas nimeni afară de cei devotați lui Iehova n'a avut o înțelegere cu privire la venirea Domnului Isus la templu. Traducerea de Biblie engleză Douay a ierarhiei romano-catolice cuprinde următoarea notă ca comentariu despre 1 Tesaloniceni 5:1.4, unde apostolul, profetizând despre ziua Domnului, avertizează, „pentru că ziua aceea să vă prindă ca un hoț”: „*In ceea ce privește vremile și soroacele: Adică ziua judecării, a sfârșitului lumii, a nimicirii Ierusalimului. Este de ajuns a ști că timpul este nesigur și că moartea vine ca un hoț noaptea... Este de mirare că unii oameni se tem atât de copilărește de ziua judecării încât nu se pot eugeta la ea fără groază c'ar putea să vină în zilele lor. Suflete slabe! Nu le trece prin minte că-i va ajunge desigur moartea, și că aceasta va însemna pentru ei ca indivizi sfârșitul lumii și ziua din urmă? In ceea ce îi privește pe ei întreagă lumea piere atunci”.*

¹⁸ E drept că „Taina împlinită” care a fost publicată în Iulie 1917 a amintit anul 1918: însă aceasta nu s'a făcut cu înțelegerea justă și prin aplicarea justă a acelei date. Timpul de neașteptat pentru anul 1914, a fost amânat pur și simplu trei ani și jumătate, ceea ce arată că această dată n'a fost înțeleasă just. (Vezi „Taina împlinită”, paginile 62, 64, 393, 395, 513, în englezeste). În anul 1918 multe persoane au fost candidați la împărăția lui Dumnezeu cari de atunci încoace și-au pierdut această pozițiune și acum aparțin la clasa numită „servul rău”. Nu numai că ziua Domnului a venit peste ei ca un hoț noaptea, ei ei se află încă și acum în întuneric deplin despre venirea Domnului la templu, întocmai după cum a prezis Ișus despre ei. (Matei 13:41,42). Cu toată lămurirea și lumina pe care a dăruit-o Dumnezeu acum celor credincioși, clasa servului rău leapădă batjocoritor tot ce are de față cu prezența Domnului în templul lui Dumnezeu pentru judecată.

¹⁹ Pe candidații la împărăție Isus i-a avertizat: „Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru. Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă [străjile au fost puse în timpul nopții ca să marcheze timpul] din noapte va veni hoțul, ar veghea și n'ar lăsa să-i spargă casa. De aceea, și voi fiți gata: căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți... Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: 'Stăpânul meu zăbovește să vină!' Dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă, și să mănânce și să bea cu beșivii, stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul pe care nu-l știe”. — Matei 24:42—50.

²⁰ Începutul zilei „hoț” a sosit în anul 1918. „Unde sparg hoții și lo fură”. (Matei 6:19; Ioan 10:10). Adu-ți aminte dar cum ai primit și auzit! Tine, și

pocăiește-te! Dacă nu veghezi, voi veni [peste tine] ca un hoț, și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine”. (Apocalips 3:3). Despre lupta finală, războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atoptuternic, Isus a zis: „Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice [în templu] de cel ce veghează și își păzește hainele [prin faptul că se face cunoscut ca ostaș și păzitor credincios al Domnului], ca să nu umble [în templu] gol și să i se vadă rușinea [și să fie aruncat afară]!” (Apocalips 16:15). Păzitorii trebuie să fie acum cu atențiune mai departe în vegherea desfășurării scopului lui Dumnezeu.

²¹ Hoții vin noaptea când oamenii dorm firește și mulți alții sunt îmbătați și sunt atât de amețiți încât nu observă deloc apropierea jefuitorilor. Înainte de anul 1918 preoțimea „protestantă” și clerul romano-catolic au combătut pe solii împărăției lui Iehova, și acești dușmani au continuat de atunci încoace să se împotrivescă împărăției, și prin aceasta ei arată că în ceea ce privește privilegiile lor de a servi pe Rege, sunt beți și în somn adânc. Clasa fecioarelor neclibzuite de asemenea a adormit adânc și este inactivă și în întuneric. Înainte de 1918 întreagă „creștinătatea” a fost beată într-un mod bestial ca haimanalele cari colindă localurile de noapte, și a rămas de atunci încoace în această stare de beție deplină, îmbătată de băutura tare a poftii lui Satan cu ocazia prigonirii martorilor lui Iehova, și străduindu-se să nimicească Societatea. Întreagă „creștinătatea” a fost cu voința în întuneric, și aceasta până în ziua de astăzi. (2 Petru 3:5). De aceea așa dar, pentru că toți aceștia sunt în întuneric, a venit ziua Domnului Isus Christos peste ei, întocmai după cum vine un hoț noaptea fără veste peste cei ce dorm și peste cei ce sunt beți.

²² Chiar și clasa „servului credincios”, rămășița, n'a observat venirea Domnului la templu în timpul sosirii sale. Acei credincioși și-au pus încrederea deplină în Domnul și l-au așteptat, însă Domnul nu le-a descoperit înainte de anul 1922 că a venit la templu să țină judecată. Acum toți cei consacrați lui Dumnezeu trebuie să se grăbească și să fie silitori în serviciul său. Domnul Iehova a prezis prin profetul său în Isaia 6:1—8 că cei credincioși se vor deștepta și vor observa privilegiile lor ale serviciului. Când rămășița reprezentată prin profetul Isaia a văzut c'au fost foarte somnoroși și din pricina aceasta și-au neglijat datoriile, aceasta i-a durut foarte și ei au strigat la Domnul, și Domnul i-a ascultat, i-a curățit, le-a descoperit o înțelegere și i-a trimis în serviciul său.

²³ Întunericul care a înconjurat odinioară în parte pe accia cari au devenit mai târziu membri ai clasei rămășiței, a învăluit întreagă „creștinătatea” cu deosebire pe clasa servului rău, și astfel a venit ziua Domnului Isus ca un hoț peste ei. Preoțimea n'are nici idee despre venirea Domnului la judecată și pentru exercitarea judecării. Despre ea zice Dumnezeu prin profetul său: „Așa zice Domnul: De profesii ce rățucesc poporul meu, care de au de mușcat cu dinții lor [bani căpătați prin cerșit], strigă: Pace: Iar, de nu aruncă cineva ceva în gura lor, gătesc resbel asupra-i”. — Mica 3:5-7; trad. Dr. N. Nitzulescu.

„Ei zic“

²⁴ Bisericii credincioase a Domnului îi zice apostolul: „Când vor zice: 'Pace și liniște [după altele traducerii: siguranță]!' atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare". (1 Tesaloniceni 5:3). Este sigur că trebuie să vie timpul când vor zice: „Pace și siguranță!" In unele traduceri acest verset se începe cu cuvântul „căci". Dar nu așa se începe în traducerea de mai sus și nici în traducerile engleze Diaglott și Rotherham. Conjecțiunea „când" nu se referențe la timpul care a fost imediat înainte de anul 1918, începutul zilei lui Christos Isus. In primăvara anului 1918 dușmanul a oprit activitatea poporului lui Dumnezeu. Cuvântul „când" se referențe la un anumit timp după 1918, după reluarea activității poporului lui Iehova în serviciul său, adică în decursul „zilei" și nu înainte de aceea. Aici este vorba fără îndoială de un period scurt tocmai înainte de nimicirea dușmanului în decursul și în timpul „zilei aceleia". „Când vor zice"; cei amintiți aci de apostol sunt numiți „solii păcii", adică oameni cari proclamă pacea, însă cu privire la ei se va împlini desigur profeția: „Solii păcii plâng cu amar". (Isaia 53:7). Ei se află într-o pozițiune contrară pozițiunii picioarelor celui ce aduce vesti bune, care ~~vestește pacea~~, proclamă vestea mântuirii și-și înalță glasul într'un cântec de lauda. (Ieremia 52:7,8). Cei amintiți mai sus de apostol nu pot fi massa poporului, ci trebuie să fie cei ce conduc și formează opiniunea publică, propagandiștii de cari ascultă ceilalți, pe cari îi urmează și-i sprijinesc; prin urmare cei amintiți mai sus de apostol trebuie să fie preoțimea și fruntașii turmelor ei.

²⁵ „Ziua lui Christos Isus" este periodul când despărte oile de capre. (Matei 25:31,32). Cei amintiți mai sus de apostol trebuie să fie așa dar aceeaș clasă a caprelor și cu deosebire conducătorii ei, adică oamenii cari susțin că sunt pentru Dumnezeu și se țin de Cuvântul său și-l aplică, oamenii cari susțin că sunt îndreptățiți și chemați la aceasta de Dumnezeu în timp ce fac tocmai contrarul. Acești oameni susțin a fi în stare să deie celorlalte capre informațiune sigură și demnă de încredere despre ~~ce~~ spuse în Sfânta Scriptură. Celelalte capre dau atențiune serioasă și respectuoasă sfatului conducătorilor lor cari susțin a vorbi cu autoritate. Nu este vorba de ceace zice poporul de rând, ci despre ceace zic aceia cari își permit să vorbească „ex cathedra". Aceștia sunt aceia a căror pace și siguranță este amenințată și turburată și a căror „simfăminte religioasă" „au fost vătămate" prin vestirea publică a adevărului Cuvântului lui Dumnezeu. Firește, nu există motiv pentru cei turburați în felul acesta să le fie teamă că martorii lui Iehova îi vor răni cu arme trupești; pacea lor este turburată numai prin adevăr. Ei sunt cei răi cari apasă și combat pe martorii lui Iehova; și cu privire la aceasta zice Psalmistul: „Păzește-mă... de cei răi, cari mă prigonesc, de vrăjmașii mei de moarte, cari mă împresoară. Ei își închid inima, au cuvinte semețe în gură. Se țin de pașii mei, mă înconjoară chiar, mă pândesc ca să mă trântescă la

pământ. Parcă ar fi un leu lacom după pradă, un pui de leu, care stă la pândă în cușca lui" („puțul de leu" protestant este mort ca protestant din anul 1918. „Leul" aici înseamnă toți conducătorii religiei cari prigonesc pe martorii lui Iehova). Martorii credincioși ai Domnului conținuă să se roage: „Secală-te, Doamne, ieși înaintea vrăjmașului, doboară-l! Izbăvește-mă de cel rău cu sabia Ta! Scapă-mă de oameni, cu mâna Ta, Doamne, de oamenii lumii acesteia, cari își au partea lor în viața aceasta și căroro le umpli pântecul cu bunătașile Tale. Copii lor [așa ziși urmași ai apostolului] sunt sături și prisosul lor îl lasă pruncilor lor [pe cari i-au învățat să conducă mai departe organizațiunea lor nelegiuită]. Dar eu, în nevinovăția mea, voi vedea Fața Ta: cum mă voi trezi, mă voi sătura de chipul Tău". (Psalm 17:9—15). In versetul al cincisprezecilea cei credincioși își arată încrederea deplină în Domnul, și ei sunt arătați cum sunt aduși în templu și sunt uniți în clasa numită „robul credincios și înțelept" și sunt unși și luminați. Trezirea lor s'a întâmplat după 1918 când au primit în templu o vedenie despre Iehova și slava sa. Iarși zice Psalmistul: „Când mă trezesc, sunt tot cu tine [ca serv aprobat]". Apoi cei credincioși se roagă arătându-și încrederea deplină în Iehova: „O, Dumnezeule, de ai ucide pe cel rău! Depărtați-vă dela mine, oameni setoși de sânge! Ei vorbesc despre Tine în chip nelegiuit, își iau Numele ca să mintă, ei, vrăjmașii Tăi! Să nu urăsc eu, Doamne, pe cei ce Te urăsc, și să nū-mi fie scârbă de cei ce se ridică împotriva Ta? Da, îi urăsc cu o ură desăvârșită; îi privesc ca pe vrăjmași ai mei. Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Incearcă-mă [în casa lui Dumnezeu unde începe judecata], și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea, și du-mă pe calea vecinicieii!" (Psalm 139:18—24). Vrăjmașii amintiți aici sunt cei amintiți de apostolul în 1 Tesaloniceni 5:5, cari își bat joc de aceea că Domnul Isus s'a pogorit din cer cu un strigăt sau poruncă dela Cel Prea Înalt. Deoarece sunt în întuneric, ei dorm în siguranță închisă și cugetă că vor primi pace dela Domnul. Ei zic, după cum spune apostolul Petru: „Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocuritori plini de batjocuri, cari vor trăi după poftele lor, și vor zice: 'Unde este făgăduința venirii [prezenței] Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau dela începutul zidirii!'" — 2 Petru 3:3,4.

²⁶ „Când vor zice": cât timp vor zice aceasta nu este spus; însă „când vor zice" ce au de zis despre pace și siguranță atunci va veni prăpădenia peste ei. Cui vor vorbi așa? Nu martorilor lui Iehova sau Ionadabilor deoarece acești credincioși nu vor asculta ceace au de zis. Oamenii cari vor zice „pace și siguranță" vor zice aceasta întreolaltă, în societatea lor și acelora cari stau sub influența și controlul lor și cari sunt orbi față de adevăr. „Pace și siguranță!" zic ei în mod fățarnic oamenilor cari își pun încrederea în oameni. „Căci ei nu vorbesc de pace, ci urzesc înșelătorii împotriva oamenilor liniștiți din țară". — Psalm 35:20.

²⁷ Apostolul a cunoscut profesiile și a vorbit el însuși ca serv inspirat al lui Iehova și al lui Chris-

tos Isus; el a citat câteva profeții și a prezis că „ei” vor zice: „Pace și siguranță”. De aceea nimeni nu se poate îndoi de lucrul acesta printr'un „probabil” că vor vorbi așa, ci este o siguranță că vor zice: „Pace și siguranță”! Iehova manevrează pe dușmani și le permite să ajungă la concluzia falsă când vor zice: „Pace și siguranță!”

²⁸ Prin faptul că strigă sau zice „pace și siguranță”, cer dela Dumnezeu și Christos Isus să facă un compromis cu ei, și cuvintele lor înscamnă: „Pace, Iehu?” Ceeace au zis atunci acei dușmani ai lui Iehu prezice ce i se va zice lui Christos Isus, mai marele Iehu; și el răspunde: „Ce pace! Câtă vreme dăinuiesc curviile mamei tale Izabela, și mulțimea vrăjitorilor ei!” (2 Impărați 9:22). Nici vorbă nu poate fi despre aceasta! „Cei răi n'au pace, zice Domnul”. (Isaia 48:22). Tot așa a eugetat și Haman, Amalechitul, că și-a asigurat pacea și odihna când a urzit un atentat la viața lui Mardoheu, însă în realitate Haman a fost orice altceva numai sigur nu. — Estera 5:9—14.

²⁹ Conducătorii organizațiilor religioase din lume așteaptă că vor putea aduce prin metodele lor pace și siguranță oamenilor. Ierarhia romano-catolică s'a făcut ca însăși să creadă că organizațiunea ei ar fi invulnerabilă și că „porțile locuinței morților” nu o pot birui; și ei susțin că au făcut o învoială cu moartea și cu locuința morților și că de aceea sunt cu totul în siguranță. Această organizațiune este sigură că va domni peste lume și când zice: „Pace și siguranță”, ea nu înțelege prin această pacea lumii între națiuni, ci eucerirea pretinsă a ierarhiei romano-catolice și a asociațiilor ei împotriva puterilor care i-au turburat pacea. Deoarece nu mai există protestanți sau iudei adevărați cari să se închine la Dumnezeu cel adevărat, oamenii cari se numesc „Protestanți” sau „Iudei” se unesc cu ierarhia romano-catolică în strigătul „pace și siguranță!” Înainte de a veni prăpădenia peste ei, Dumnezeu va face ca ierarhia romano-catolică să audă adevărul și conducătorii să înțeleagă unele lucruri despre adevăr; și aceasta înscamnă pentru ei o mare neliniștire. „Numai vestea ei vă va îngrozi [turbura pacea]”, când Dumnezeu va aduce la cunoștința batjocoritorilor mesajul adevărului. (Isaia 28:19). Vestirea mesajului adevărului lui Dumnezeu că ierarhia romano-catolică este clădită pe minciuni și că Dumnezeu va surpa prin Christos Isus acest munte mare de minciuni, turbură foarte mult pacea ierarhiei romano-catolice și a complicilor și tovarășilor ei de legământ cari toți sunt siliți să audă aceasta. Acest mesaj este vestit atât prin automobile prevăzute cu difuzoare, aparate sonore, gramofone și prin radio cât și prin cărți și broșuri. Ceeace vătămă atât de mult sentimentele acelor oameni este adevărul. Înainte de aceasta ierarhia romano-catolice i-a reușit să aducă la tăcere pe toți cari au vorbit împotriva acestei instituțiuni; și dacă Dumnezeu va permite ca acești împotriviți să oprească proclamarea adevărului împărăției chiar și numai pentru un timp scurt, prin aceasta neliniștea ierarhiei ar dispărea și acea bandă va striga: „Pace și liniște!”

³⁰ După cum prezice profetul profeții și profeții,

adică clerici, vor fi accia cari vor striga „pace”, însă ei n'aduc vindecare națiunilor. „Dela proroc până la preot, toți înșală”. (Ieremia 6:15). Ei apasă mesajul împărăției care este adus poporului de martorii lui Iehova, însă în acelaș timp strigă „pace”, adică toleranță pentru ei înșiși, și ei fac aceasta pentru a acoperi faptele și pentru a înșela pe popor despre lucrarea lor adevărată a combaterii lui Iehova și a mesajului său al împărăției. Acești clerici își iau înfățișarea ca și cum ei ar menținea pacea, însă în acelaș timp caută să prăpădească pe solii Dumnezeului păcii adevărate. Ceeace a zis clerul între ludei despre Isus, acelaș lucru îl zice clerul de astăzi acuma despre martorii lui Iehova: „Pe omul acesta l-am găsit așâțând neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir Cezarului”; deoarece acești martori refuză să asculte legile făcute de oameni cari le interzic să propovăduiască fără să ceară și să primească mai întâiu o permisiune dela poliție pentru aceasta. (Luca 23:25). Preoțimea a acuzat în chip asemănător și pe Pavel și pe tovarășii lui: „Oamenii aceștia ne tulbură cetatea; sunt niște ludei”. (Faptele Apostolilor 16:20, 21). „Ei toți lucrează împotriva poruncilor Cezarului”. — Faptele Apostolilor 17:6,7.

³¹ Când Isus a intrat călare în Ierusalim și mulțimea de oameni a cântat lauda lui, preoțimea aceluși timp a zis: „Iată că lumea se duce după El!” (Ioan 12:19). După aceea s'au pus pe lucrul să mincească pe Isus ca să se poată bucura de pace și siguranță statornică. În timpul prezent „mulțimea mare de oameni” cunoscută ca „Ionadabi” începe să caute pe Dommul și mulți se unesc cu împărăția sa. Ionadabii vin cu cântece de bucurie laudând numele lui Iehova, și este de așteptat că societatea religioasă va zice: „Noi trebuie să facem un sfârșit acestei vestiri a împărăției dacă voim să avem pace neturburată și siguranță statornică”. Dacă în treacăt vor avea succes, ca în Germania, ei vor privi aceasta ca un semn că Dumnezeu este pe partea lor și că au pace cu el și cu Christos Isus, mai marele Iehu. Dumnezeu îi va lăsa „ca să creadă o minciună” exact ca în cazul lui Haman. — 2 Tesaloniceni 2:11.

³² Atunci vor zice: „Pace și siguranță!” Adică ierarhia romano-catolică, asociații ei și cei conduși de ei vor eugeta că acum au liniște în ceea ce privește martorii lui Iehova și în viitor vor fi siguri de a nu mai fi supărați prin mesajul lor, siguranța și pacea lor vor fi deacuma înainte asigurate. Faptul că întrebunțează cuvântul „siguranță” arată că în acel timp vor fi oprit activitatea martorilor lui Iehova. Aceeaș bandă a eugetat că este sigură când au pus să pecetluiască și să asigure groapa lui Isus. — Matei 27:64—66.

³³ Toate faptele împreună cu cuvântul sigur al profeției arată că ceasul este aproape când puterile religioase sub conducerea ierarhiei romano-catolice și sprijinite prin brațul tare al legii națiunilor, vor striga una către alta: „Pace și siguranță!” Ei vor face aceasta eugetând că „pestilențialii” martori ai lui Iehova au fost aduși la tăcere. Aceste fapte și mărturii biblice incontestabile îndeamnă pe martorii lui Iehova să facă toate străduințele pentru îndeplinirea lucrului mărturiei și să-l îm-

plineasca după voința lui Dumnezeu. În mai multe țări s'a făcut un sfârșit propovăduirii evanghelice, și ierarhia romano-catolică înaintea mai departe încrezătoare că-i va reuși să sfârșim lucrul mărturiei pretutindeni. Toți credincioșii să-și aducă aminte de aceea că cel ce este pentru noi este mai mare decât toți cari sunt împotriva noastră. Domnul a trimis pe servul său să transmită mesajul său și nimic nu poate împiedeca cu succes ca acest mesaj să fie înmănat până când lucrul va fi sfârșit. Ciuc urmează în mod credincios poruncile Domnului și duce poporului mesajul împărăției, are într'adevăr pace și siguranță. Lor le-a lăgăduit Iehova: „Pe cel cu mintea așintită spre Tine îl vei ține într'o pace desăvârșită; da, pacea, căci se încrede în Tine”. (Isaia 26:3). Clasa servului credincios se compune din unii ca aceia cari ascultă cu bucurie poruncile Domnului și aceștia sunt acum veșnic cu Domnul. (1 Tesaloniceni 4:17). „Voi încheia cu ele un legământ de pace, și voi îndepărta din țară toate fiarele sălbatice; ele vor locui în liniște în pustie, și vor putea dormi în mijlocul pădurilor. Le voi face, pe ele și împrejurimile dealului Meu, o pricină de binecuvântare; le voi trimite ploaie la vreme, și aceasta va fi o ploaie binecuvântată! Pomul de pe câmp își va da roade, și pământul își va da rodirile. Ele vor fi liniștite în țara lor și vor ști că Eu sunt Domnul, când voi rupe legăcelele și când le voi izbăvi din mâna celor ce le asupresc. Nu vor mai fi de jef între neamuri, nu le vor mânca fiarele din țară, ei vor locui în liniște, și nu le va mai turbura nimeni”. — Ezechiel 34:25—28.

³⁴ Acestor credincioși le zice acum Iehova: „Îi voi aduce înapoi în locul acesta [în templu], și-i voi face să locuiască în liniște acolo. Ei vor fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul lor”. (Jeremia 32:37,38). Nu vă temeți de dușman! Ceeace zice Domnul celor credincioși în templu — și acesta este un loc al întunericului pentru dușman — trebuie să vestească cu curaj martorii credincioși în această zi a judecării. — Matei 10:26; 1 Ioan 4:17,18.

³⁵ Domnul instruieste pe credincioșii lui dinainte despre aceea ce se va întâmpla sigur, și el face aceasta pentruca să aibă asigurarea deplină a credinței. Lucrul mărturiei trebuie îndeplinit pe deplin după voința Domnului înainte de a se manifesta în sfârșit mânia lui Iehova. Ceeace se cere dela fiecare care primește aprobarea lui Dumnezeu este ca să-și păzească neprihănirea față de Iehova și să-și dovedească credincioșia în toate împrejurările. El n'ar avea ocazie să facă aceasta dacă Dumnezeu n'ar permite ca dușmanul să prigoțească pe martorii lui. Este învederat că Iehova ca pregătire pentru lupta finală nu manevrează numai oștirile sale, ci și pe cele ale dușmanului; și deoarece credincioșii sunt încunoștiințați despre aceea ce va fi sfârșitul final, au tot motivul să se bucure, să meargă cu energie înainte și să facă cu toată puterea lor ceea ce găsesc mâinile lor de făcut. Acești credincioși merg înainte în pace desăvârșită întreolaltă, urmând cu bucurie și ascultători îndrumările organizațiunii și știind că orice îi asuprește sunt siguri în mâna Domnului.

36 Iehova va face ne-
dușmanii lui să creadă că au

scăpat de martorii lui. Prin prigonirea și apăsarea acestor credincioși ei luptă împotriva lui Dumnezeu, și prin aceasta vor ajunge măsura deplină a ocăririi numelui lui Iehova. Dacă ar striga din neștiință „pace și siguranță!”, atunci n'ar merita pentru aceasta mânia lui Dumnezeu; dar fiindcă lucrează în răutate și lășărnicie aceasta pune chestia cu totul într'altă lumină. Când Samson s'a aflat în prinsoarea Filistenilor, acesta a fost un prilej pentru ei să serbeze o serbare de bucurie, să fie un ospăț până la beție și să se feliciteze unul pe altul. Elementul religios al lumii este în timpul prezent de asemenea beat complet de vinul lui Satan, și când vor euega c'au oprit cu succes lucrul martorilor lui Iehova, aceasta va fi o ocazie pentru o orgie și pentru felicitări reciproce. Ei vor răeni: „Acum avem pace, acum suntem în siguranță!” — Ce se va întâmpla atunci?

(Urmează)

Intrebări pentru studiu.

- Alin. 1. Ce period este „ziua lui Iehova”? Cum este numită această zi în sfânta Scriptură?
- Alin. 2—5. Ce eveniment mare în cer marchează începutul zilei lui Iehova? Ce activitate de pe pământ urmează după acest eveniment?
- Alin. 6—8. Arată cu ajutorul faptelor și scripturilor deosebite „bîra dintr-o ziua lui Iehova” și „ziua Domnului”. Către care este vorba în 1 Tesaloniceni 5:2.
- Alin. 9. Care a fost unul dintre scopurile apostolului pentru ce a scris la frații săi? Cum servește acestui scop lămurirea din 1 Tesaloniceni 4? Cum servește acestui scop partea capitolului al cincilea care este examinată aici?
- Alin. 10—12. Ce se înțelege sub expresiunea „vremile și soroacele”? Cum pot fi înțelese acestea? În ce scop au fost fixate?
- Alin. 13. Când se încep „vremile și soroacele”? Arată motivul pentru cuvintele apostolului din 1 Tesaloniceni 4:15-18. Justifică declarația sa din 1 Tesaloniceni 5:1.
- Alin. 14, 15. Ce se poate vedea în cuvintele apostolului „vol înșivă știți foarte bine”? Când și cum se împlinește aceasta?
- Alin. 16—18. Ce se înțelege sub cele spuse de apostol că „ziua Domnului” va veni „ca un hoț noaptea”? Pentruce nu vine „ziua lui Iehova”, „ca un hoț”, în timp ce „ziua Domnului” vine „ca un hoț”? Ce arată faptele în această legătură?
- Alin. 19—25. Ascămână cuvintele lui Isus din Matei 24:42-50 împreună cu Apocalips 3:3 și 16:15, cu faptele pentru a arăta dacă aceia cărora le-a fost adresat acest avertisment l-au și ascultat.
- Alin. 24—26. În ceea ce privește 1 Tesaloniceni 5:3: Cine va zice „pace și siguranță”? Când? „Pace și siguranță” dinaintea cui? Cui vor zice: „Pace și siguranță”? Pentruce caută „pace și siguranță” de felul acesta? Descrie situația la care se referese Psalmul 17:9—15 și 139:18—24 precum și 2 Petru 3:3,4, sau în care își găsesc împlinirea.
- Alin. 27—30. Arată motivul pentruce vor striga la timpul rânduit „pace și siguranță!” Ce scop urmăresc cu acest strigăt? Cu ce motivare și prin ce metode vor căuta să-și justifice dorința după „pace și siguranță”?

Alin. 34. Arată-mă în acel eveniment când Isus a intrat în Ierusalim cu situația de astăzi și arată cu ceasul strigării „pace și siguranță!” este acum aproape. Arată cu scripturi adevărate dacă aceasta va vătămă activitatea și siguranța martorilor credincioși ai Domnului.

Alin. 35, 36. Arată motivul pentru prigonirea de acum și cea

viitoare a celor credincioși și pentru increderea și siguranța lor în fața unei astfel de prigoniri și apăsări. Pentru ce va cerceta Iehova națiunile cu mânia sa? Când va sosi timpul când prigonitorii se vor fâli în orgia lor: „Acum avem pace și siguranță deplină!”, ce se va întâmpla atunci?

(W. T. din 15 Martie 1956).

ZIUA DOMNULUI

PARTEA II-a

„Atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare”. — 1 Tesaloniceni 5:3

IEHOVA este marele Invățător și el se servește de limbajul figurat pentru a transmite adevărul în termeni ușuri un îndoit înțeles creaturilor sale cari-l iubesc. Clasa servului credincios a fost adusă prin Domnul Isus Christos în templul lui Iehova și acolo este învățată ce trebuie să facă și ce să se întâmple în mod sigur în curând. Celor credincioși le este arătat în ce întuneric se află și că ei nu pot să se scutească de a fi prigonite și cari în același timp vor fi în mod fărmic a fi lumina lumii. Acești credincioși sunt înțelegători ai religiei și asociații lor și nu se descurcă cu violența mesajului despre Iehova și Iehova și apoi pe martorii lui Iehova cu un potop de insulte; așa hulesc ei neînțelegându-l pe Dumnezeu. Dușmanii conduc prigonirea lor în cele din urmă din departe încât vor fi zgărita de martorii lui Iehova sunt învinși cu deosebire și mesajul Domnului, prin cari acești credincioși sunt atât de mult supărați, este oprit cu succes și pentru totdeauna. Această biruință presupusă este sorbată de dușmani printr-o sorbare de bucurie și jubilează triumfători înaintea urechilor acelor cari voiesc să-i asculte: „Pace și siguranță!”

În timp ce se felicită în felul acesta unul pe altul „o prăpădenie neașteptată va veni peste ei”. În această legătură întrebunțază Domnul că de presiunea figurată sau ilustrare o „femeie însărcinată în durerile nașterii” care este gata să nască. Cuvântul întrebunțat în limba greacă și tradus prin cuvântul românesc „neașteptată” nu înseamnă „invederat” sau „evident”, având în vedere înțelegerea exterioară a lucrurilor, ci înseamnă ceva ce vine pe neașteptate ca o lovitură de trăsnă din cer senin, adică ceva ce nu s-a așteptat deloc, având în vedere starea exterioară a lucrurilor. Deoarece dușmanul este în întuneric și nu veghează să se apucă fără veste și va fi împlut de mișcare și de groază. Pentru aceasta este de vină faptul că ei n-au spiritul Domnului, ci spiritul păinătorului întunericului, al tatălui lor. Ei cugetă că sunt în siguranță. Când vor cădea pe neașteptate, mulțumiri se va părea aceasta foarte ciudat; căci aceasta este lucrarea ciudată și lucrul nemaiauzit al lui Dumnezeu. (Isaia 28:21). Isus a vorbit la sfârșitul profeției sale mari despre sfârșitul lumii și a spus: „Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreieze inimile cu îmbuibarea și

care și băutura, și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului. Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, cari se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului”. (Luca 21:34-36). „Ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind. Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați!” — Marcu 13:36,37.

Sfârșitul acelor cari sunt în întuneric este nimicirea. Clasei rămășiței credincioase Domnul îi zice: „Fiindcă Dumnezeu găsește că este drept să dea întristare celor ce vă întristează”. (2 Tesaloniceni 1:6). Clasa rămășiței credincioase este prigonită acum de ierarhia romano-catolică și complicii ei în mod răutăcios și nelegiuit din pricină că acești credincioși în ascultare față de poruncile Domnului continuă să proclame vestea împărăției. Spre mângâierea lor îi încurajează Domnul mai departe prin apostol să zice: „Și să vă dea odihnă atât vouă, cari sunteți întristați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Christos. Ei vor avea ca pedeapsă o perzare vecinică, dela fața Domnului și dela slava puterii Lui”. — 2 Tesaloniceni 1:7-9.

(Urmează)

Intrebări pentru studiu.

Alin. 1. Arată motivul 1) pentru înțelegerea Cuvântului Dumnezeu (care este dăruită acum acelor cari-l iubesc) 2) pentru modul de a lucra ales acum de către aceia ce sunt împotriva mesajului împărăției lui Iehova. Cum proceda dușmanul mai departe? Pentru ce se va perza aceasta? Care va fi rezultatul pentru cei credincioși care va fi rezultatul pentru potrivnici?

Alin. 2. Aplică cuvântul „pe neașteptate” întrebunțat și citează avertismentul Domnului cu privire la același lucru și la același situație.

Alin. 3, 4. Ce binecuvântare dela Domnul prin apostol găsește în 1 Tesaloniceni 1:6-9? Arată cine sunt cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Christos și arată ce pedeapsă vor avea ei.